

30-07-2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
† Μνήμη τῶν Ἅγίων Ἀποστόλων
ἐκ τῶν Ἐβδομάκοντα,
Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπανετοῦ
καὶ Ἀνδρονίκου.
Ὕχος Βαρύς. Ἐωθινόν η'.
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ
Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...
Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις
὾π πρέπει σοι πᾶσα δέξα...
Ὕχος Βαρύς

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἔρχόμενος ἐν
ὄνόματι Κυρίου.

Σπίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὄνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. Ὕχος Βαρύς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν
θάνατον, ἡνέῳξας τῷ Ληστῇ τὸν
Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν
θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς
Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας·
ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέ-
χων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ... τὸ ως ἄνω.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

‘Ως τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θη-
σαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας
Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ
πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς
ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ, ἔσωσας
τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἡ πρὸ τό-
κου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθέ-
νος, καὶ μετὰ τόκου πάλιν οὖσα
Παρθένος.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Οτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν.

Ὕχος Βαρύς

‘Η ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ
σφραγὶς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς
βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται
ἔφυλαττον Χριστόν, καὶ Ἀγγελοι
ἔδόξαζον, ὡς Θεὸν ἀθάνατον· γυ-
ναικες δὲ ἐκραύγαζον· Ἄνεστη ὁ
Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρί...

Τῇ τριημέρῳ ταφῇ σου σκυλεύ-
σας τὸν θάνατον, καὶ φθαρέντα τὸν
ἀνθρωπὸν, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει
σου, ἀναστήσας Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς
φιλάνθρωπος δόξα σοι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν,
καὶ ἀναστάντα Χριστὸν τὸν Θεόν,
καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ
κράτος, ἀπαύστως ἵκέτευε Θεο-
τόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν, ἐπέρα

Ὕχος Βαρύς.

‘Εσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ
ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ

Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης, ἢ πάντων ἀνάστασις· Πνεῦμα εὐθὲς δι’ αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα Πατρί...

Ἐπὶ τὸ μνῆμα ἔδραμον γυναικες, μετὰ δακρύων μύρα φέρουσαι, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων σε, τὸν τῶν ὅλων Βασιλέα, ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον; Ἀνέστη ὁ μεγάλης βουλῆς Ἀγγελος, πατήσας τὸν θάνατον. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένος· ἀεὶ εὐλογημένη, καὶ δεδοξασμένη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια.

Ἡχος πλ. α'

Σπίχ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἴσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Σπίχ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὡ Μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἀγγελος,

προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις, "Ιδετε ύμεις τὸν τάφον καὶ ἥσθητε, ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Σπίχ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι, ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἀγγελος, καὶ εἶπε' θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἴπατε.

Σπίχ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου

Μυροφόροι γυναικες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνῆμά σου Σῶτερ, ἐνηχοῦντο Ἀγγέλου πρὸς αὐτὰς φθεγγούμενου. Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρί... Τριαδικὸν

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Γίόν τε, καὶ τὸ Ἄγιον Πνεῦμα, τὴν Ἀγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ ούσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφείμ, κράζοντες τό, Ἀγιος, Ἀγιος, Ἀγιος εῖ, Κύριε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ὀμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὕᾳ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ρεύσαντα ζωῆς, ἵθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἀνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι ηὐλόγηται σου...

Ἡ Γπακοή. Ἡχος Βαρύς.

Ο ήμετέραν μορφὴν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ ἀναστάσει σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Ἀντίφωνον Α'

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας, κάμε Σωτὴρ ζώωσον, ἔξαίρων δουλοπαθείας.

Ἐν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις, νηστείας μετὰ δακρύων, οὗτος χαρᾶς δρέψεται, δράγματα ἀειζωτροφίας.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, πηγὴ τῶν θείων θησαυρισμάτων, ἐξ οὗ σοφία, σύνεσις, φόβος· αὐτῷ αἴνεσις, δόξα, τιμή, καὶ κράτος.

Ἀντίφωνον Β'

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τὸν τῆς ψυχῆς, μάτην κοπιῶμεν· πλὴν γὰρ αὐτοῦ, οὐ πρᾶξις, οὐ λόγος τελεῖται.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός, οἱ Ἅγιοι πνευματοκινήτως, ἀναβλαστοῦσι, πατρῷα δόγματα υἱοθεσίας.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, τὰ σύμπαντα τὸ εἶναι ἔχει· πρὸ πάντων γὰρ Θεός, τῶν ὅλων κυριότης, φῶς ἀπρόσιτον, ζωὴ τῶν πάντων.

Ἀντίφωνον Γ'

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, δόδοὺς ζωῆς εὔρόντες, νῦν καὶ ἀεὶ μακαριοῦνται, δόξῃ ἀκηράτῳ.

Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου, ὡς στελέχη βλέπων τὰ ἔκγονά σου, χαῖρε εὐφραίνου, προσάγων ταῦτα, τῷ Χριστῷ ποιμενάρχα.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, βυθὸς χαρισμάτων, πλοῦτος δόξης, κριμάτων βάθος μέγα· διόδοξον Πατρὶ καὶ Γῇ, ὁ β' χορός λατρευτὸν γάρ.

Προκείμενον

Ἄναστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθη τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. (**Δις**).

Σπίχ. Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἄναστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, **ὁ β' χορός** μὴ ἐπιλάθη τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

**Ἡ Τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου
Ἡχος β'.**

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σπίχος. **Ἄ**ινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ'

Τῷ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἄναγνώστης:

Ἄναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ

γὰρ εῖ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ δῆνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν, ἵδού γὰρ ἥλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν δῖλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι’ ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν΄ Ψαλμὸς εἰς ἥχον β'

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντὸς.

Cοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἀν δικαιωθῆσ έν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Iδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Iδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Pαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Aκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Kαρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Mὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Dιδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Pῦσαι με ἐξ αἰμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Kύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

Oτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἀν δλοκαυτώματα οὐκ εύδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμένον καρδίαν συντετριμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εύδοκίᾳ σου τὴν Σιῶν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Τερουσαλήμ.

Tότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Tότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα Πατρὶ... Ἡχος β'

Tαῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἔξαλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις
Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν
ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπίχ. Ἔλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ
τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλει-
ψον τὸ ἀνόμημά μου.

Πεντηκοστάριον. Ἡχος ὁ αὐτὸς

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ
τάφου, καθὼς προεἶπεν, ἔδωκεν
ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα
ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (δ)

Ἐλέει καὶ οἰκπρωμοῖς...

ΚΑΝΟΝΕΣ

ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'

·Ωδὴ α'.

Ἡχος Βαρὺς. Ὁ Εἱρμός.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυ-
πίαν μετήχθη, ἡ πρὶν εὔδιάχυτος,
ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρό-
χως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραὴλ σοι,
ῳδὴν ἐπινίκιον.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Κέχριται τοῦ θανάτου, ἡ τυραννίς
διὰ ξύλου, ἀδίκω θανάτω σου, κα-
τακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων
τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας,
δικαίως ἐκβέβληται.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Ἄδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς
όδοισι μὴ σθένων, συντρῖψαι τὸ
σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλα-

σται· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὁδύνας, λύ-
σας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμε-
ρος.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς. Θεοτοκίον

Λέλυνται αἱ ὁδύναι, αἱ τῆς προ-
μήτορος Εὔας· ὡδῖνας λαθοῦσα
γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν
σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες,
σὲ πάντες δοξάζομεν.

·Ο Κανὼν τῶν Ἀποστόλων,

·Ωδὴ α'. Ἡχος β'. Τῷ τὴν ἀβατον

Σπίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύ-
σατε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἀναλάμψαντα, δικαιοσύνης
ἡλιον, Ἐνδοξοι θεασάμενοι, Κόρης
θεόπαιδος, ἐκολλήθητε αὐτῷ, θείαν
κατὰ μέθεξιν, φῶς χρηματίζοντες,
καὶ ἀπηλάσατε, ἀπάτης ζόφον
ἄπαντα.

Σπίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύ-
σατε ὑπέρ ἡμῶν.

Νόμον ἔνθεον, ἐπὶ τῆς γλώττης
φέροντες, πᾶσαν τὴν γῆν διήλθετε,
τὴν ἀνομίαν αὐτῆς, ὑπεξαίροντες
σοφοί, Κρήσκη, Ἀνδρόνικε, Σίλα
καὶ Σιλουανέ, καὶ κατασπείραντες,
τὴν γνῶσιν τὴν σωτήριον.

Δόξα...

Ἐπαινέσωμεν, Ἐπαινετὸν τὸν
ἐνδοξον, Καρθαγενέων καύχημα,
θεῖον γενόμενον, καὶ τοῦ Λόγου
Μαθητήν, καὶ τῶν ἱαμάτων, πηγὴν
καὶ μέγαν κήρυκα, τῶν ὑπὲρ
ἔννοιαν, καὶ πίστεως ἐδραίωμα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν

Υπερύμνητον, Θεὸν ὀρρήτως
τέτοκας, σάρκα ἐκ σοῦ φορέσαντα,
δι' ἀγαθότητα, ὑπερύμνητε Ἅγνη·
ὅθεν ἐν φωναῖς, εὐχαριστηρίοις

ύμνολογοῦμέν σε, καὶ μακαρίζομεν, ὡς πάλαι προεφήτευσας.

Ωδὴ γ'.

Ὕχος Βαρὺς.

Ο Εἰρμός.

Ο κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανούς, παντοδυνάμω σου Λόγῳ, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Сὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι, ἔκουσίως εὔσπλαγχνε Σωτήρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι' ἣς τῷ σῷ Ἐλεῆμον, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Сὺ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντίῳ δήγματι Χριστέ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι, κατωκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ Σταυροῦ γὰρ εἰς ἄδην, καταβεβηκώς με συνανέστησας.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρός, ταῖς ἴκεσίαις τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Κανών α', Ωδὴ γ'

Ὕχος β'

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως

Σπίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Κηρύξαντες τὴν σάρκωσιν τοῦ Δεσπότου, καὶ λύσαντες τὸν σύνδεσμον τῆς κακίας, τοὺς πάλαι δεδεμένους τῇ ἀπιστίᾳ, Σοφοὶ ἐλύσατε, μεγαλοκήρυκες, καὶ Θεῷ προσήξατε διὰ πίστεως.

Σπίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Λαμπτῆρες τῆς ἀδύτου φωτοχυσίας, γενόμενοι τὸ σκότος τῆς ἀσεβείας ἥλάσατε δεικνύοντες τοῖς ἀνθρώποις, τῆς ἐπιγνώσεως τὸ φῶς Πανεύφημοι· διὰ τοῦτο πάντοτε μακαρίζεσθε.

Δόξα...

Εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε καθὼς φάλλει, Δαυΐδ τῶν Ἀποστόλων ὁ θεῖος φθόγγος, διδάσκων τὰ Παθήματα τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν Ἀνάστασιν, δι' ἣς ἀνέστημεν, ἐκ μνημάτων ἀπαντες τῆς ματαιότητος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Εύρων σε τῶν Ἀγγέλων καθαρωτέραν, ὑπέδυ τὴν γαστέρα σου τὴν ἀγίαν, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον Θεοτόκε, καὶ ὥφθη ἀνθρωπος, ἐκ σοῦ σαρκούμενος, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι γνωριζόμενος.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Όπου εἴ̄δε θεός ἡμᾶν,...

Κάθισμα

Ὕχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον

Ως ἀστέρες μέγιστοι τὴν οἰκουμένην, εύσεβείας λάμψεσι, φωταγωγοῦντες εύσεβῶς, εἰς τὸν

αἰῶνα δοξάζεσθε, θαυματοφόροι
Κυρίου Ἀπόστολοι.

Δόξα Πατρὶ... **K**αὶ νῦν...

Θεοτοκόν

Tὰς ἀχράντους χεῖράς σου
Παρθενομῆτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπα-
σον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σοὶ, καὶ
τῷ Γίῳ σου κραυγάζοντας· Πᾶσι
περάσχου Χριστὲ τὰ ἐλέη σου.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Σύ γάρ εἴ̄δε Βασιλεύς...

Κοντάκιον Ἄναστάσιμον.

”Ηχος Βαρύς.

Οὐκέπι φλογίνη ρόμφαλα.

Oύκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου,
ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς·
Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων,
καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· δε-
σμεῖται ὁ ἄδης, Προφῆται συμφώ-
νως ἀγάλλονται· Ἐπέστη, λέγο-
ντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· ἔξέρχε-
σθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

”Ο Οἶκος

”Ετρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια
σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν
Ἐνα τῆς Τριάδος· ἡ γῇ ἐκλονεῖτο,
πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἐπτη-
ξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς
Προφήταις χαίρουσα ϕάλλει σοι,
ἐπινίκιον ὡδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν
Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου
τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ βοή-
σωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ·
Ξύλον τοῦτον εἰσήγαγεν· ἔξέρχε-
σθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον

Tῇ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη
τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν

Ἐβδομήκοντα, Σίλα, Σιλουανοῦ,
Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀν-
δρονίκου.

Σπίχοι

Ἐπαινετὸς Κρήσκης τε καὶ Σι-
λουανός,

Σίλας καὶ Ἀνδρόνικος, αἰνείσθων
ἄμα.

Πέντε ἔβαν ἐκ βιότου μύσται
Θεοῦ ἐν τριακοστῇ.

Tῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς
Ἀγίας Μάρτυρος Ἰουλίττης τῆς ἐκ
Καισαρείας.

Tαῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις,
ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

»Χοροὶ Ισραήλ« Τῆς Μεταμορφώσεως
’Ωδὴ α’. ”Ηχος δ’.

Xοροὶ Ισραήλ, ἀνίκμοις ποσί,
πόντον Ἐρυθρόν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν
διελάσαντες, ἀναβάτας τριστάτας,
δυσμενεῖς ὁρῶντες, ἐν αὐτῷ ὑπο-
βρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον·
Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξα-
σται.

’Ωδὴ γ’.

Tόξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ
ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύνα-
μιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυ-
ρίῳ ἡ καρδία μου.

’Ωδὴ δ’.

Eἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον, οἰκονο-
μίαν Σου Χριστὲ ὁ Θεός· ὅτι ἐτέ-
χης ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα ἐκ πλά-
νης δύσῃ τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα
τῇ δυνάμει Σου Κύριε.

’Ωδὴ ε’.

O τοῦ φωτὸς διατμήξας, τὸ
πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ

έργα, ύμνει Σε Χριστέ, τὸν Δημιουργόν· ἐν τῷ φωτί Σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὕθυνον.

ΩΜΗ Σ'.

Ἐν τῷ θλίβεσθαι με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

ΩΜΗ Ζ'.

Ἄβραμιαῖοί ποτε, ἐν Βαβυλῶνι Παīδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες· Ὁ τῶν πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

ΩΜΗ Η'.

Ἄινοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παīδες, τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλῳ, τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως κατεπάτησαν· καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (Ἡχος δ')

Σπίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπίχ. Ὁτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδιον γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ὁτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα

αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπίχ. Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ πατὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία

Ωδὴ θ'.

Ο τόκος Σου ἀφθορος ἐδείχθη· Θεὸς ἐκ λαγόνων Σου προῆλθε, σαρκοφόρος, δς ὥφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· Σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν..

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφάνησις

Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἡχος β'.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὕφοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Οτι ἄγιος ἔστι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Η',

“Ηχος β', Τοῖς μαθηταίς συνέλθωμεν.”

Δύο Ἀγγέλους βλέψασα, ἐνδοθεν τοῦ μνημείου, Μαρία ἐξεπλήττετο, καὶ Χριστὸν ἀγνοοῦσα, ὡς Κηπουρὸν ἐπηρώτα, Κύριε ποῦ τὸ σῶμα, τοῦ Ἰησοῦ μου τέθεικας; κλήσει δὲ τοῦτον γνοῦσα εἶναι αὐτόν, τὸν Σωτῆρα ἥκουσε· Μή μου ἀπτου, πρὸς τὸν Πατέρα ἅπειμι, εἰπὲ τοῖς ἀδελφοῖς μου.

Θεοτοκίον.

Τριάδος Κόρη τέτοκας, ἀπορρήτως τὸν ἔνα, διπλοῦν τῇ φύσει πέλοντα, καὶ διπλοῦν ἐνεργείᾳ, καὶ ἔνα τῇ ὑποστάσει· τοῦτον οὖν ἐκδυσώπει, ἀεὶ ὑπὲρ τῶν πίστει σε, προσκυνούντων ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς, τοῦ ἐχθροῦ λυτρώσασθαι, ὅτι πάντες, πρὸς σὲ νῦν καταφεύγομεν, Δέσποινα Θεοτόκε.

ΑΙΝΟΙ. “Ηχος Βαρύς.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.

Σπιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Σπίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς δσίοις αὐτοῦ.

Ἀνέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, λύσας θανάτου τὰ δεσμά· εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην· αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Σπίχ. Λίνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἄγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χριστοῦ τὴν ἀνάστασιν, προσκυνοῦντες οὐ παυόμεθα· αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἄγιος Κύριος Ἰησοῦς, ὁ δείξας τὴν ἀνάστασιν.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥγῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ϕαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων ὃν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; δι’ ἡμᾶς Θεὸς ἐν ἀνθρώποις· διὰ τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν, ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· πρὸς τοὺς ἀχαρίστους ὁ εὐεργέτης· πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ὁ ἐλευθερωτής· πρὸς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, ὁ Ἡλιος τῆς δικαιοσύνης· ἐπὶ τὸν Σταυρὸν ὁ ἀπαθής· ἐπὶ τὸν ἄδην τὸ φῶς· ἐπὶ τὸν θάνατον ἡ ζωή· ἡ ἀνάστασις διὰ τοὺς πεσόντας· πρὸς δὲν βοήσωμεν· Ο Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐπερα Σπιχηρὰ Ἀναπολικὰ.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ

Πύλας ἄδου συνέτριψας Κύριε, καὶ θανάτου τὸ κράτος κατήργησας, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου· καὶ συνήγειρας νεκρούς, τοὺς ἀπ'

αἰῶνος ἐν σκότει καθεύδοντας, τῇ θείᾳ καὶ ἐνδόξῳ ἀναστάσει σου, ὡς Βασιλεὺς τοῦ παντός, καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

Σπίχ. **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν τῇ ἀναστάσει αὐτοῦ· ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν τοῦ ἄδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἐδωρήσατο τῷ κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ἐξαστράπτων Ἀγγελος, ἐν τῷ λίθῳ ἐκάθητο τοῦ ζωοδόχου μνήματος, καὶ γυναιξὶ Μυροφόροις, εὐηγγελίζετο λέγων· Ἄνεστη ὁ Κύριος, καθὼς προεῖπεν ὑμῖν· ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· τῷ δὲ κόσμῳ παρέχει, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Τί ἀπεδοκιμάσατε τὸν λίθον τὸν ἀκρογωνιαῖον, ὃ παράνομοι Ἰουδαῖοι; οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὃν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν Σιών, ὁ ἐκ πέτρας πηγάσας ἐν ἐρήμῳ τὸ ὄδωρο, καὶ ὑμῖν ἀναβλύζων ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀθανασίαν· οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὃ ἐξ ὄρους παρθενικοῦ ἀποτμηθείς, ἀνευ θελήματος ἀνδρός, ὁ Γίὸς τοῦ

ἀνθρώπου, ὁ ἐρχόμενος ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, πρὸς τὸν Παλαιὸν τῶν ἡμερῶν, καθὼς εἶπε Δανιήλ· καὶ αἰώνιος αὐτοῦ ἡ Βασιλεία.

ΕΩΘΙΝΟΝ Η'
Ὕχος πλ. δ"

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματi.

Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα οὐ μάτην χεῖνται θερμῶς· ἵδοὺ γὰρ κατηξίωται, καὶ διδασκόντων Ἀγγέλων, καὶ τῆς ὄψεως τῆς σῆς ὃ Ἰησοῦ· ἀλλ' ἔτι πρόσγεια φρονεῖ, οἷα γυνὴ ἀσθενής· διὸ καὶ ἀποπέμπεται μὴ προσφαῦσαι σοι Χριστέ. Ἀλλ' ὅμως κήρυξ πέμπεται τοῖς σοῖς Μαθηταῖς, οἷς εὐαγγέλια ἔφησε, τὴν πρὸς τὸν πατρῶον κλῆρον ἀνοδον ἀπαγγέλλουσα. Μεθ' ἣς ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς, τῆς ἐμφανείας σου, Δέσποτα Κύριε.

Καὶ νῦν... **Ὕχος β'**

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σου σαρκωθέντος, ὁ Ἀδης ἡχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἡλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμοῦντες βιῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη
εἰς Ὕχον Βαρύν.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Ὑμοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν

σε, εύχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γίε μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γίδες τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμήν.

Καθ' ἔκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἔγὼ εἴπακτοι, Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἀγιος Ἰσχυρός, Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἀγιος Ἰσχυρός, Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἀγιος Ἰσχυρός, Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς τὸ παρόν Ἀναστάσιμον

Τροπάριον

Ὕχος Β'.

Ἄναστας ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἅδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα, τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ρύσαμενος, ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς, Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀνπίφωνον Α'

Ὕχος β'.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν
Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας
τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Σπίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ
ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ
βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Σπίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον,
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ^{τόπῳ} τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

*Ἄνπιφωνον Β'
Ὕχος β.'*

Σπίχ. Λίνει, ἡ ψυχή μου τὸν
Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ
μου φαλῷ τῷ Θεῷ μου ἔως
ὑπάρχω.

Κῶσον ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς σοι
Ἄλληλούϊα.

Σπίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς
Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς
αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Κῶσον ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς...

Σπίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Κῶσον ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς..

Σπίχ.. Ρασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γε-
νεὰν καὶ γενεάν.

Κῶσον, ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Γείδος καὶ Λόγος τοῦ
Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ κα-
ταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἰς ὅν
τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμε-
νος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ
Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

*Άνπιφωνον Γ'
Ὕχος Βαρὺς.*

Σπίχ. α! Λύτη ἡ ἡμέρα Κυρίου,
ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν
ἐν αὐτῇ.

Ἀπολυτίκιον. Ὕχος Βαρὺς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν
θάνατον, ἡγέωξας τῷ Ληστῇ τὸν
Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν
θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς
Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας·
ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέ-
χων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Μικρὰ Εἰσοδος.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς
Γείτε Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν
φάλλοντάς σοι, Άλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον. Ὕχος Βαρὺς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν
θάνατον, ἡγέωξας τῷ Ληστῇ τὸν
Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν

θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

**Ἀπολυτίκιον τοῦ Τοῦ Ναοῦ
Κοντάκιον Ἡχος πλ. β'**

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ως ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἴκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῇ καὶ Ἄγιῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμὴν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς.

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δῶσει, Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Σπίχ. Ἔνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 1:10-17

Ἄδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε

πάντες, καὶ μὴ ἦν ὑμῖν σχίσματα· ἥτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοΐ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι. Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἔκαστος ὑμῶν λέγει· Ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου, Ἐγὼ δὲ Ἀπόλλω. Ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. Μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθη; εὐχαριστῶ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον, ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. Οὐ γάρ ἀπέστειλέν με Χριστὸς βαπτίζειν ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

Ἄλληλούϊα (γ). **Ἡχος βαρύς.**

Ἄγαθόν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ψύστε.

Σπίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία

τοῦ Ιεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Εξαρέτως

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον

τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκουν, σὲ
μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν

στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐξ τῶν
οὐρανῶν. Ἄλληλούϊα.

ῆχος β'

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαιρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ
ἡμᾶς ἔσωσεν.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν
αἰνέσεως Κύριε, ὅπως ὃν ὑμνήσω-
μεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας
ἡμᾶς τῶν ἀγίων σου μετασχεῖν μυ-
στηρίων. Τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ
ἀγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελε-
τῶντας τὴν δικαιοσύνην σου.
Ἄλληλούϊα.

Είη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ
αἰῶνος. (*τρίς*).

Ἀπόλυτος

«Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Μετὰ τὴν ἀπόλυτον τῆς λειτουργίας καὶ τὴν
κατάλυσιν τοῦ ἀνπιδώρου, γίνεται στὸν νάρθηκα
διακλυσμός, δηλαδὴ πλύση τοῦ στόματος τῶν
πιστῶν ποὺ κοινώνησαν μὲ νερὸν ἢ καὶ νᾶμα καὶ
καθήμεθα μυρόν, μέχρι τῆς καταλύσεως τῆς
θείας κοινωνίας.

·Η Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμπλίδη

·Ιεροψάλτη